

Tak jsme si vybrali.

Kdo koho vybral.

Co tady dělám?!

Jak jsem se dostal na chemickou.

Dvojitá dávka bojových umění!

dvojitá dávka života | dvojitá dávka životního stylu

FCE: go for it?

Cos' prošvihl? Kdes' zapomněl být? Co můžeš dohnat?

Co kde najdeš

	I slova	
slovo ředitele		3
slovo šéfredaktora		3
	I životní styl	
Můj život: MMA		4
Kung-fu, Judo		5
	I rozhovory	
Lyžáky a já		6
Mé anglické já		7
	I ze života na chemické	
Soutěže v anglickém jazyce		8
FCE: gof for it?		9
Co tady dělám?! Jak jsem se dostal na chemickou.		10
O lyžáku valně i nevalně		10
Lyžák 2013 – druhý kurz, den první		10
Vídeň		11
Exkurze do BioVendor		12
Prezidentská stránka		13
	I kultura	
Anthrax na Flédě		14
Nenechejte si ujít		14
Recenze: Alef		15

Vážené dámy, vážení pánové,

vánoční, pololetní i jarní prázdniny jsou za námi. Šňůra volných dnů umožnila načerpat síly pro druhé pololetí.

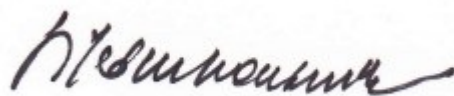
V následujícím období nás čeká řada významných akcí. Na počátku března proběhne školní kolo SOČ. V letošním roce je této oblasti věnována značná pozornost a pevně věříme, že s výsledky budou spokojeni jak členové komise, tak i autoři prací. V polovině března vyjede skupina učitelů a studentů do partnerského institutu pro chemická povolání a životní prostředí v Drážďanech. Jde o akci, která je realizována v rámci projektu OPVK. Naši studenti budou v Drážďanech prezentovat odborné práce v anglickém a německém jazyce, pedagogové se zúčastní výuky a budou sbírat zkušenosti od německých partnerů.

Od počátku března začneme realizovat dva nové projekty OPVK. Jeden je směřován ke spolupráci se ZŠ v oblasti bezpečného zacházení s chemikáliemi. Druhý je orientován na koučink studentů, tedy jak a co poradit studentovi, jak ho vést, aby dosahoval co nejlepších výsledků.

V dubnu proběhne přijímací řízení ke studiu. A pak již nastane období maturit. Přeji studentům 4. ročníků, aby poctivou čtyřletou práci a kvalitní přípravu zúročili u zkoušky dospělosti a zvládli ji co nejlépe. Současně s maturitami proběhnou praxe studentů 3. ročníků, odborné exkurze. V červnu se můžeme těšit na jazykově-poznávací zájezd do Chorvatska a cyklisticko-vodácký kurz do jižních Čech.

Akcí je spousta, ale samozřejmě tou základní povinností, jistě u většiny studentů i radostí, je kvalitní studium. A tomu všichni musí věnovat náležitou pozornost.

S přáním slunných jarních dnů

ředitel školy

Tématicky

Leden? Konec prvního pololetí, stres, kontrastující radost a smutek v menší, či větší míře. Ne každý je ovšem zažívá stejně intenzivně, jak pochopitelné.

Nutno říci, že tento měsíc má i jedno pozitivum. Tedy dvě. Tím prvním jsou uplynulé lyžáky, které jistě dovolily relaxovat především těm, co tak „tvrdě dřeli“. Tím druhým je kachna, která byla na oběd pětadvacátého.

Dovolte mi do dalšího pololetí popřát pevnou vůli, vydržet v litém boji s logaritmy, problematikou nejen komplexních sloučenin, ale i komplexních čísel a konečně i přípravou na ten bájný rituál zvaný maturita.

šéfredaktor

P.S.: Je to přesně rok, co CHEMTEX opustila „stará garda“ a nastoupila nová, já osobně bych si egoisticky a sebestředně dovolil tvrdit, že minimálně pokračujeme, ne-li vylepšujeme jimi zanechaný odkaz.

MMA - Mixed Martial Arts

Je to smíšené bojové umění, které se skládá převážně z boxu, thajského boxu, taekwon da, brazilského jiu-jitsu, juda a ruského samba, ale také třeba z obranné krav magy, capoeiry, karate a jiných.

Většina lidí vidí bojová umění jako rvačku, nebo jako něco, co škodí a co podporuje agresi a násilí. Ale tak to není. Jelikož při tomto sportu musí být člověk opravdu fyzicky zdatný, musí mít i náročný trénink, čímž dělá něco pro své tělo a neseď jen doma u počítače, nebo u jakékoliv konzumní zábavy. Někdo v tom může vidět alternativu ke zhubnutí. Mě konkrétně tréninky uklidní a dají mi dobrý pocit, že jsem pro sebe něco udělal, posunul se dál ve zkušenostech. Taky si myslím, že si člověk zocelí psychiku, musí totiž přesně vědět, co dělá a musí správně reagovat, takže musí mít i čistou hlavu a klidnou mysl a taky díky tomu, že trénink je někdy dost bolestivý a náročný. Pokud to ale překousnete, vydržíte a půjdete dál, tak na sebe můžete být hrdí, protože jen pílě dělá vítěze a je jedno, jestli ve sportu, nebo v životě.

Podle mě je také dobré se umět ubránit. Svět je totiž plný násilníků a lidí, kteří vás napadnou jen tak pro radost nebo zábavu. Já osobně s tím mám zkušenost. V klubu napadl chlap o 20 kilogramů těžší, jen aby si něco dokázal. V tu chvíli jsem se objevil na tréninku, přemýšlel jsem a dělal to, co umím. Díky tomu jsem vyvázl jen s menšími zraněními a ne jako poražený. Je totiž jedno, jestli se bráníte na ulici, nebo máte trénink či profesionální zápas.

Pamatuju si na svůj první trénink. Bylo to šílené, měl jsem pořád pocit, že zkolabuju a vůbec nic mi nešlo. Ještě po pár měsících jsem si připadal jako boxovací pytel, ale o to víc jsem chtěl být lepší. Teď je to něco přes dva roky, co se MMA věnuji, když to zhodnotím, tak ta dřina za to určitě stojí. Makat hodlám i nadále a snad se mi v dohlednu naskytne možnost zápasu.

Určitě bych každému bojová umění doporučil.

Jan Dohnal

Jon Jones (v červeném) vs Rashad Evans (v černém), zápas o titul v polotěžké váze pod organizací UFC. Ilustrační foto © espn.go.com

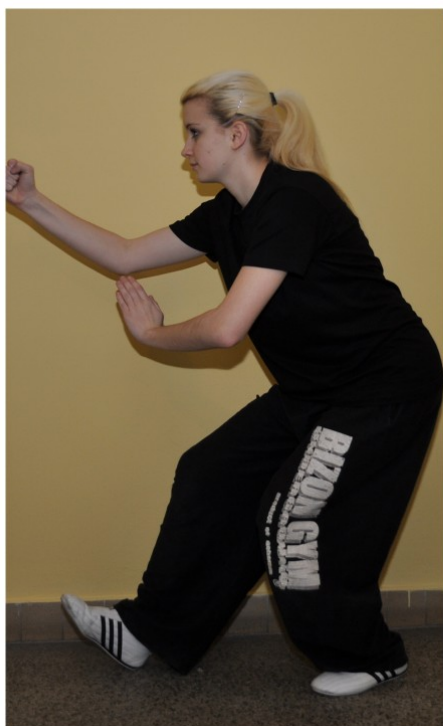
Kung-fu, Judo

Dostala jsem úkolem napsat tu o tom, jak žiju. Dělán mnoho sportů, ale především se věnuji bojovým sportům, judu a kung-fu. Teď určitě budete čekat, jak tu budu psát dlouhé romány o tom, jak jím jenom samé zdravé věci, každý den chodím běhat, abych náhodou nevypadla z kondičky. No vůbec, žádné romány a už vůbec ne dlouhé...

Rozhodně nejím samé zdravé věci! Jím úplně normálně bez ohledu na to, jak se to potom projeví (dobře, když přiberu, tak toho tak trochen lituji). Trénuji 3x týdně, a když mám zrovna náladu zajít do parku se s někým poprat. A SAMOZŘEJMĚ mám minimálně 2x týdně trénink v házené!!! Postoupili jsme (se školou) na republiku, tak se musíme snažit. Navíc bojové sporty se vždycky hodí. No uznejte, půjde někde v noci, v zapadlé uličce sama, malá, mladá, KRÁSNÁ blondýnka, která vypadá nešťastně ... a někdo ji přepadne a ona se dokáže ubránit! No luxus!

Takže když nevíte co s časem a doma se už moc nudíte, tak běžte sportovat! Nemusíte to brát, jako vrcholový sport (nic se nemá přehánět), ale jen tak pro zábavu. Začněte chodit klidně do bojových sportů, ať se ubráníte, jako ta blondýnka ;)

Sabina Kolářková

Trénink Kung-fu

Foto © Archiv Sabiny Kolářkové

Tréninky nejsou vždy tak kruté

Natáčení pro ČT

Jedna ze zkoušek

Jako každý rok, i letos se konal sportovní výlet pro všechny, kteří milují zimu, zbožňují sport a hlavně, nechtějí si nechat ujít vůni čerstvého sněhu. Lyžák – jméno každoročního blbnutí na lyžích. Letošní výcvik probíhal v termínech od 12.1. - 19.1. a turnus druhý od 19.1. - 26.1. tohoto roku v lyžařském areálu Černá Hora a Černý Důl v Jánských Lázních. Jeho vedoucím byl

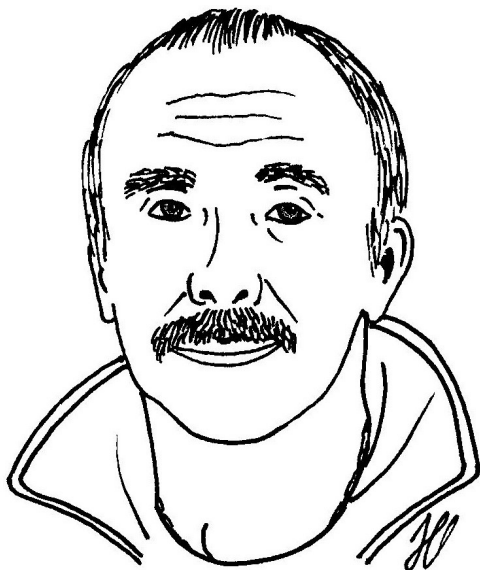
Mgr. Jiří Pavlíček.

Jezdíte na lyžák rád? Pamatujete si, kdy byl 1. výlet tohoto typu?

Na lyžáky jezdím rád, pamatuji se na první, který jsem s žáky naší školy absolvoval po mém příchodu na školu v roce 1994. Tehdy jsme jezdili do Beskyd. Od té doby jsem ani jeden nevynechal.

Která sportovní akce je Vám nejbližší? Chorvatsko, cyklovodák nebo lyžák?

Rád jsem se zúčastnil všech akcí, ale pokud bych měl vybrat nejoblíbenější, byl by to lyžák.

Učíte raději horší nebo lepší skupinu?

Každý rok se střídáme, takže na mě jednou vyjdou začátečníci a jednou pokročilí. U začátečníků je vidět velký pokrok, takže máte radost. Letos jsme měli u začátečníků na snowboardu žáka, který za tři dny výcviku sjel Černou Horu, nejdelší svah v ČR. U výborných lyžařů už ten pokrok není tak patrný, ale zase si zajezdíte větší rychlostí a někdy se od nich můžete i něco přiučit.

Doporučil byste lyžák prvákům? Jedná se o fyzicky náročný kurz?

Doporučit lyžák mohu všem, je to pohyb na čerstvém vzduchu a žáci prvních ročníků jsou spolu poprvé mimo školu, takže se i více poznají.

Stávají se často úrazy, jakého typu nejčastěji a letos byl nějaký závažný?

Úrazy jsou na horách samozřejmě častější než třeba v matematice, ale snažíme se, aby jich bylo co nejméně. Letos jsme měli dva snowboardisty mezi začátečníky, kteří si při pádu nalomili zápěstí. Naštěstí šlo v obou případech o lehčí úrazy.

Jaký je program sportovního týdne? Hrají se hry, scénky, pouští se filmy nebo se od rána do večera lyžuje?

Program se řídí řádem, který musí odpovídat vyhlášce MŠMTV, dopoledne a odpoledne se lyžuje, večer jsou zařazeny besedy na téma bezpečnost, první pomoc, lyžařský výstroj a výzbroj a její údržba, je možné navštívit místní kino, promítají se instruktážní filmy zaměřené na lyžování a snowboarding. Pro zájemce organizujeme výlety na běžkách. Už z tohoto neúplného výčtu vidíte, že program je opravdu bohatý a pro některé žáky i fyzicky náročný.

Jak hodnotíte letošní lyžák?

Letošní lyžák se vydařil. Mohlo být více přírodního sněhu, ale to každý rok nevyjde, žádný vážný úraz, jezdili jsme hodně, takže z mé strany spokojenost.

Měl byste nějakou perličku z řad studentů či profesorů? Nastal nějaký problém, například s alkoholem?

Nějaká perlička? Na kurzu s námi byl jeden čtvrták, který byl úplný začátečník. Jmenovat ho nebudu. Tento si přivezl vypůjčené lyže a při prvním obouvání zjistil, že je má nějaké krátké a nejdou mu do nich lyžáky. Zavolal vedoucí družstva, která zjistila, že se do nich snaží dostat patkami dopředu. Výcvik ale postupně zvládl a ke konci kurzu už lyžoval velice dobře.

Podle odpovědí musíte sami uznat, že ten týden pryč od lavic určitě stál za to. Kdo nestihl jet letos, nezoufejte, příští rok se totiž jede znovu. Tak vzhůru na nákup lyží a hůlek..

Izabela Štěpánková

Mgr. Nad'a Svatoňová, třídní, garantka,
Brňačka.

Vy jste studovala v Ústí nad Labem. Jste ovšem z Brna, co Vás vedlo k odchodu na vysokou školu na druhou stranu republiky?

Po maturitě jsem chtěla jednoduše zkusit změnu, na chvíli opustit Brno. Samozřejmě, že se mi stýskalo, ale člověk si časem zvykne. Při srovnání, jelikož nyní se studuji ČVZ už na brněnské půdě, musím říct, že ochota profesorů je velmi odlišná. Především takoví ti „obdobím zatížení“ profesori v Brně již nejsou.

Všimla jste si třeba nějakých odlišností mezi lidmi ze severních Čech a Moraváků?

Doufám, že se na mě nebude zlobit kolega Holý, který z Ústí pochází, ale severočeši jsou oproti Moravákům uzavřenější. Introvertnější. Samozřejmě to není myšleno ve zlém. Tyto oblasti jsou odlišné – a to je dobře

Cítíte nějakou jazykovou bariéru?

Samozřejmě. Když jsem použila moravský výraz „křídla“ označující pokličku na hrnec, tak se na mě nevěřícně dívali. Ovšem, a to se musím přiznat, jsem tam chytla jejich typické „vid“, kdežto sama jsem zpočátku používala parazitní brněnské „že“.

O vás je známo, že jste milovnicí koček a odpozoval jsem, že doma máte Elišku. Jakého je plemene?

Je to britská modrokrémová a je jí 10 let.

A tu jste si přivezla z Ústí, nebo je to taky Moravačka?
Ta je pro změnu z Vyškova.

Nemohu se nezeptat: kdy jste si pořídila svoji první kočku?

No tato je první. Pořídila jsem si ji už za studií. Když jsem byla mladá, tak u nás doma byla neustále nějaká zvířata. Ať už menší, či větší.

Ještě mě napadá: když jste angličtinářka, mluvíte na ni anglicky?

To ne, ona si dělá, co chce a jako správná šelma slyší dobře, ale jen to, co se jí hodí. Navíc reaguje spíše na tón hlasu.

Jste už u aprobase, a propos: jaká je Vaše druhá aprobase?

Žádná není. Jsem čistě a jen angličtinářka.

Jaký je Váš nejoblíbenější způsob relaxu?

Přiznám, že rekreačně sport. Občas si třeba zajdu zaplavat. Ale třeba příprava do hodiny mě často taky chytne, zvláště když je to nějaké zajímavé nebo oblíbené téma, tak nad přípravou dokážu strávit klidně i dvě hodiny. Třeba teď inovuji Londýn a ten je poměrně záživný.

Máte vyloženě oblíbené téma?

Literaturu. Dá se vyložit a pracovat s ní můžete v mnoha různých variantách.

Jaké rozdíly jsou mezi Vaší poslední a současnou třídou?

Do minulosti se vždy vzpomíná jen v dobrém a na současném stavu si často uvědomujeme nedostatky, které nás zrovna pálí. Samozřejmě, že poslední třída nebyla úplně bezproblémová, ale byli tam žáci, kteří byli vyloženě vyprofilovaní. Nyní je nutno říct, že je jsem dostala až ve třetím ročníku, kdežto současná třída je o rok mladší. Já ale věřím, že se i nynější třída ještě vyprofiluje a také se na ni bude vzpomínat jen v dobrém.

Předpokládám, že byste někdy chtěla třídnictví již od prváku...

Samozřejmě, jelikož člověk s tou třídou začíná úplně od začátku. Stanoví si pravidla a ta jsou pak jasná.

Marek Sláma

Časopis "Bridge" vyhlásil ve školním roce 2012-13 řadu soutěží, kterých se účastní i naši žáci. Jejich práce jsou zveřejněny na facebookových stránkách tohoto časopisu a reprezentují tak naši školu. Se třemi příspěvky se můžete seznámit.

Ing. Mgr. Eva Ellederová

"Two Sides of the Story" Advocacy of a Controversial Fictional Character

Dexter by Pavel Zedníček, 4.C

Sugar, caffeine, TV, heroin, marihuana, blood. We as individuals have a kind of addiction. It's something that leads us from pessimism to sudden joy. Something to look forward to. Something maybe to live for, who knows. It is often counterproductive and short-term. But everyone has it. And what's Dexter's something? Blood and human lymph that keeps him balanced between the light and the dark.

Yes, he kills people for joy, however, to calm you down, only the so called "bad guys." But that perversion of ending peoples' lives is a little bit scary, isn't it? Almost like God's power. It escalates even more quickly - he keeps the blood samples of the people he killed, he's a policeman and he's trying to build a family to fulfil the American dream.

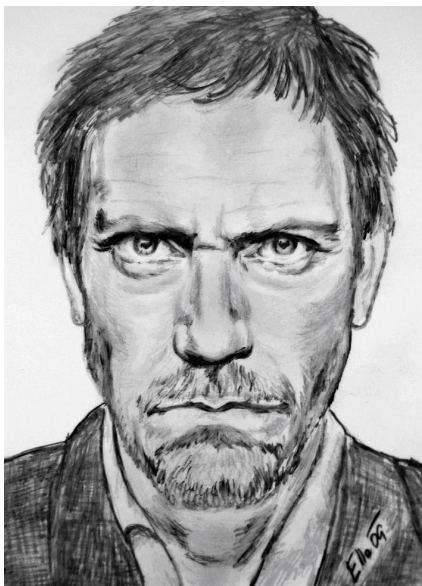
Dexter's addiction is caused by a trauma in his childhood. He was - you could say born in blood, the blood of his mother. And his character suddenly changed. Whose wouldn't? Is it too much to have the power of ending peoples' lives? Isn't it actually productive for the society and partially for himself if he uses his power in the appropriate way?

Nowadays we live in a somewhat bureaucratic world where to convict a mug, a thief or a killer is complicated and often vain. Nevertheless, it's still the right way and I am sure of it. It's better than cut off the man's head with no mercy. But from time to time we would need someone like Dexter Morgan. Someone, who is an incognito, effectively eliminating one criminal after the other.

You could say (and the Americans would love it) that he is a superhero, even though he has no mythical power, but only the will to overcome his addiction by doing it in the most economical way. And each of us can do it. There are two sides to every coin.

Gregory House by Jakub Bělehrad, 4.D

The character of Greg House doesn't have to be too much introduced. He is a brilliant doctor who is also a madman. He loves pranks which in many cases terrorize people around him. I chose to write advocacy of Doctor House because he isn't just a madman as especially the older generation considers him to be. He is much more complicated.

Gregory House wasn't always the man as we can see in the series. Yes, he was a heckler but basically he was just like everyone around him, a typical guy with his problems and dreams. But one day his leg looked like something to take a bite out of. Just imagine to be in pain every day. After several years it will change you as it changed him. He once said: "It makes me a harder person, a worse person".

Gregory House got mad about everything around and the only few things that can ease his pain are his pills, pranks and puzzles. They don't have to be only some strange diseases which he cannot diagnose, but also some petty questions like what his friend is up to. But he behaves this way because these are the only things that can keep him from the ultimate pain and misery.

Doctor House is also strict with his friends and subordinates. This is the only one thing that he learned from his father who was strict with little Gregory as well. But we must say that even though House is strict with everyone, he is far stricter with himself.

So you can see that House isn't just that jerk as many people think he is. He is an angry, unhappy (perhaps even broken) and very complicated person.

Homer Simpson by Jan Uryč, 4.C

Anyone who regularly watches television must have heard about the series *The Simpsons*. The main character is a householder of the Simpson family - Homer. He's Marge's husband and father of brat Bart, smart Lisa and baby Maggie. As the family's breadwinner, he works at the Springfield Nuclear Power Plant. Homer embodies several American working class stereotypes: he is crude, overweight, incompetent, clumsy, lazy, a heavy drinker, and ignorant. However, he is essentially a decent man and fiercely devoted to his family. Despite the suburban blue-collar routine of his life, he has had a number of remarkable experiences. He suffers from a short attention span which complements his short-lived passion for hobbies, enterprises and various causes.

I chose Homer because I watch television series *The Simpsons* and he is almost always the instigator of some problems. His temperament is very complicated and he usually finds crazy solutions. Homer is certainly the most controversial figure in this TV series.

Homer is prone to emotional outbursts. It's because he's choleric and he can't keep self-control. Some of his bad qualities are caused by his upbringing. When Homer was little, his mother had to leave him, which adversely influenced him. His education was taken over by the television. Thus he talks a lot of nonsense, because he is thick-headed. He has a low IQ due to his hereditary "Simpson Gene," and an alcohol problem. His repetitive cranial trauma is caused by exposure to the radioactive waste and a crayon lodged in the frontal lobe of his brain. Although Homer works as a safety inspector of the nuclear power plant, it seems that the power station is foolproof and somehow works. Despite all his illnesses he is caring husband and father. So, does he deserve condemnation?

FCE: go for it?

Jak mnozí z vás ví, snad všichni, škola uvolnila určité finanční prostředky pro studenty, kteří úspěšně složí zkoušku z anglického nebo německého jazyka. Děje se tak hlavně proto, že jsou tyto zkoušky finančně náročné a škola tak chtěla pomocí těchto peněz ze SRPŠ podpořit a motivovat schopné z nás ke složení těchto zkoušek. Jakožto čerstvý držitel FCE jsme dostal za úkol vám něco málo o této zkoušce napsat a povědět. Prozatím tuto zkoušku dělali a složili 4 lidé ze školy, z toho tři na úrovni B2 a jeden na úrovni C1. Rozhodně se nejednalo o žádnou dávačku.

Je potřeba si k této zkoušce udržet respekt, nehledě na to, jak si vedete v normální hodině angličtiny. S jistotou mohu říci, že se jednalo o zatím nejtěžší zkoušku, kterou jsem z ANJ skládal, například zcela neporovnatelnou se zkouškou STANAG, kterou také na chemické můžete absolvovat. Velké mé díky patří Ing. Mgr. Evě Ellederové, protože bez jejího příspěví bych na zkoušku ani nešel, natož abych ji udělal na C1. Ale FCE není jen o nadprůměrné přípravě v hodinách... Angličtina musí být tak trochu vaším koníčkem. Sledovat filmy a číst knížky v originále se bere jako samozřejmost. Zkrátka a dobře, je na každého svědomí a vědomí, zda-li je v jeho silách podat potřebný výkon. Případě se můžete poradit se mnou nebo Ing. Mgr. Ellederovou.

Ondřej Vitula

Co tady dělám?! Aneb jak jsem se dostal k chemii.

Chemie mě fascinovala již od malička - představy zábavných a efektních pokusů okouzly snad každé malé dítě. Postupem času jsem však poznával, že chemie nejsou jen bouřlivé výbuchy, ale také mnoho hodin učení teorie, cvičení výpočtů a znalosti ostatních přírodních věd. Již začátkem druhého stupně ZŠ jsem se začal více ubírat k přírodním vědám a bylo jasné, že se alespoň jedné z nich budu plně věnovat.

Na konci osmé třídy základní školy už mi bylo jasné, že se chemii budu věnovat dále. Už jen proto, že na každou hodinu chemie jsem se těšil více než každý den ze školy domů. Začátkem deváté třídy pak na všechny začal dopadat výběr střední školy. Rozhodoval jsem se mezi gymnáziem a chemickou průmyslovou školou v Praze nebo v Brně. Gymnázium jsem vyřadil hned po zhlédnutí učebního plánu – další 4 roky dějepisu a zeměpisu bych vážně nepřežil. Rozhodnutí mezi oběma průmyslovkami pak bylo jen na základě pocitu z návštěvy. A právě v tom tato škola zvítězila na plné čáře. Cítil jsem se tu, a pořád cítím, jako doma.

Jsem strašně rád, že jsem se dostal právě sem a budu tu moci trávit čtyři roky života, což je jistě podstatná doba. Již první dny se mi tu líbilo a to se doposud nezměnilo, užívám si tu každý den. Samozřejmě, jsou tu i nějaké temnější chvíle, ale ty se snadno řeší a vždy vyřeší. Navíc jsem tu poznal nové kamarády, ale také nové nepřátele, díky kterým se můžu pořád posunovat dál. A také člověka, který pro mě má ten největší význam.

Lukáš Urbánek

O lyžáku valně i nevalně

Takže jak probíhal lyžák ze pohledu studenta? No přece skvěle jako vždy. Mr. Duda nás precizně informoval o všech úskalích našeho pobytu a díky tomu jsme se dokonce tentokrát vyhnuli strašáku KONTINENTÁLNÍ SNÍDANĚ. To je máslo, marmeláda a krajíc chleba, pro nezasvěcené... Ubytovali jsme se a další den vyrazili na svah. Pravda, podmínky nebyly ideální jako vždy, ale i přesto se nikomu nic nestalo a všichni si lyžovačku a snowbordovačku užívali plnými doušky.

Když jsme poobědvali další variaci na UHO, tak jsme většinou zalehli a odpočívali. Časté byly také návštěvy místní cukrárny. Večer jsme většinou naplnili návštěvou místní pizzerie a nebo lelkováním na pokojích, kde jsme povětšinou diskutovali o chemických problémech rozličného druhu. Poté, co nás diskutování znavilo, jsme šli spát, abychom nabrali síly na druhý den. Všem nám budiž vzpomínkou krásné fotky s Mr. Mohelským, Mr. Dýčkem a dalšími skvělými studenty, kteří se této sportovně-vzdělávací akce zúčastnili.

Ondřej Vitula

Lyžák 2013 – druhý kurz, den první

Je mrazivé ráno, sobota 19. ledna 2013, pár minut po půl osmé. Brno ještě pospává nebo se líně probouzí do dalšího zamračeného dne bez sluníčka. Ale na Kopečné ulici blízko starých lázní je poměrně živo. Kolem přistaveného autobusu se rojí asi 45 studentů SPŠCH a také několik bývalých absolventů, kteří dle pokynů sympatického, klidného a hlavně velmi slušného pana řidiče nakládají svá zavazadla a těší se na následující týden. Odškrťávám jména v seznamu a po několika dalších nezbytných úkonech v osm hodin odjíždíme.

Nálada je skvělá, cesta ubíhá v poklidu a po poledni přijíždíme do Janských Lázní. Vítá nás značka zákazu vjezdu a městská policie. Uniformovaný strážník sděluje řidiči, že nás dál pustit nemůže, neboť ve městě je plno a o pár set metrů dál stejně hlídkuje státní policie. „Tak jak teď?“, obrací se na nás pan řidič. Pomyslím si, že pro konverzaci s policií by byla ideální teplota vzduchu 25 °C a strečové triko na sobě. Venku ovšem mrzne a tak se snažím policistovi vysvětlit situaci v zapnuté bundě. Kupodivu nás pouští bez problémů a státní policie na parkovišti u lanovky si nás vůbec nevšímá. Patrně z toho důvodu, že hlídka je obrácena zády k silnici.

Před hotelem Astoria postává Mgr. Pavlíček tvořící uvítací výbor. "Musíme zajít do cukrárny", informuje mne i Ing. Dvořákovou ihned po přivítání. "Mají perfektní větrníky." (Během týdne zjistíme, že zde mají i perfektní pizzu a jiné dobroty.) Po vyložení a dalším naložení zavazadel zamáváme studentům prvního kurzu, mířícím pod vedením Ing. Hallové zpět do Brna.

Jako každoročně nás vítá usmávající se vedoucí hotelu a zve nás do jídelny na úvodní informační schůzku ke stravování a ubytování. Nepostradatelný je pokyn k tomu, že budeme-li nechávat jídlo při snídani na talířích, nebude švédský stůl, ale "klasická kontinentální snídane - chleba, máslo, marmeláda." Nyní se usmívám pouze v duchu, ale druhý den na sjezdovce se při pauze směju nahlas, neboť dva studenti druhého ročníku pana vedoucího velmi vydařeně parodují. Dlužno dodat, že naši studenti jsou v tomto ohledu velmi solidní a co si

naloží, to také sní. Ba naopak by většina uvítala větší porce v poledne i večer. V den příjezdu je na oběd již tradičně jakýsi guláš, který již léta nazývám "Co týden dal".

Po obědě následuje rozdělování pokojů. Studenti mají představu o tom, kdo chce s kým bydlet. Dostávám čísla pokojů s údajem, kolik se na který pokoj může ubytovat lidí. Bohužel až po vydání asi poloviny klíčů dodatečně zjišťujeme, že některé pokoje jsou "dvojáky" se společnou koupelnou a že jsme na ně nevědomky umístili kluky i holky. Takže znovu. Asi po půlhodině náročné kombinatoriky umísťují poslední studenty na pokoje. Nastává vybalování a marná snaha nacpat maximum věcí do minimálního úložného prostoru.

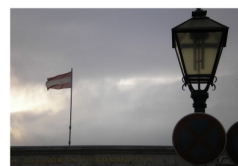
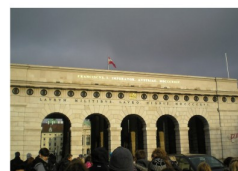
V půl je třetí sraz před hotelem. Vydáváme se na vycházku po Janských Lázních. Žactvo přirozeně brblá, neboť plánovanou trasu absolvuje minimálně podruhé, ale já jsem nadšená, že můžu konečně udělat pár kroků pěšky. Kupujeme permice a vracíme se kolem cukrárny. Kdo chce, může si začátek pobytu přisladit. Po večeri napíšeme denní rozkaz, rozdělíme studenty do družstev a po přečtení rozkazu a nezbytných úvodních informací vyráží žactvo vyplnit pizzerii. Těším se jak malé děcko na to, až bude po večerce a já po vyčerpávajícím týdnu padnu do peřin. V půl jedenácté zalézám v zeleném pyžamu pod deku a otvírám knížku. Už ani nepamatuji, kdy jsem se tak brzy dostala do postele :-).

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem kolegům (Ing. Dvořákové, Mgr. Konečné, Mgr. Pavlíčkovi, Mgr. Vymazalovi) a samozřejmě také panu řediteli za skvělou atmosféru a bezvadnou domluvu na čemkoliv. Děkuji také všem studentům, kteří se kurzu zúčastnili, za dobré chování i za to, že až na drobnosti (vyřešené na místě) proběhlo vše v pohodě, bez problémů a bez zranění. Studentům svého lyžařského družstva chci vzkázat jedno - byli jste vážně perfektní. Jednotlivé dny, kdy probíhal výcvik v Černém Dole a na Černé Hoře nemá smysl popisovat. Vy, co s námi na hory jezdíte, tak víte, že je to prima. Vy, co zatím nejezdíte, zkuste to a uvidíte, že je to fajn a že o legraci není rozhodně nouze. Na úplný závěr si dovoluji vypůjčit si repliku z filmu, který jistě všichni znáte: "Takže, přátelé, za rok na Idixep!"

Marcela Helešicová

Vídeň

Jako každý rok pořádá naše škola výlety do Vídně, města poznání, památek, nákupů a historie. Stejně tak i letos to nebylo jiné. Nemusíme snad podotýkat, že dvoupatrový autobus byl plný. Cestou tam i zpět nás povídalím, které jistě všichni ocenili, doprovázel náš pan průvodce. Denní plán určitě všichni znáte. Rozdaní map, okruh, trocha toho povídání a samozřejmě volno, ale abychom nepředbíhali a trochu tento den přiblížili těm, kteří se o tenhle zážitek nechali připravit, nebo nemohli z nějakého důvodu jet.

První zastávka, na které jsme se měli něco dozvědět byla Stefans Hause. Byl to barevný dům, jako z jiného tisíciletí. Potkali jsme tu více Čechů než Vídeňáků. Další zastávka byla u Schönbrunu, zde jsme měli asi hodinový rozchod, podívali jsme se po stáncích a do nedaleké zahrady, připomínala mi Lednický park. Díky dešti byla ovšem tahle krása spíše šedivá. Poslední zastávka byl Hofburg. Prváci nebo ti, co byli ve Vídni poprvé, se účastnili menší procházky centrem se zajímavým výkladem od pana průvodce. Pak následovalo to, pro některé nejdůležitější: rozchod. Trval sice jen dvě hodiny, ale i potom jsme byli dosti vymrzlí. Jediné, co nás dokázalo zahřát, byl horký čaj. Myslím, že jsme si to všichni užili. Jestli vás tohle zaujalo, určitě vřele doporučuji příští rok si to vyzkoušet, budete jen příjemně překvapeni.

Gabriela Kadidlová a Lucie Bílková, foto © Ctibor Štípský

Exkurze do BioVendor

Ve čtvrtek 14.12. jsme se zúčastnili exkurze do firmy BioVendor - Laboratorní medicína a.s., která vyrábí a distribuuje prostřednictvím svých tří divizí zdravotnické vybavení a produkty medicínského výzkumu, a to jak na českém, tak zahraničním trhu. Je celosvětově uznávaným dodavatelem imuno-diagnostických systémů.

První divize *Laboratorní medicína* se zabývá výrobou komerčních výrobků, jako jsou výrobky pro laboratoře, firma v této oblasti nabízí kompletní sortiment pro oblast diagnostiky, od imunochemie přes klinickou biochemii, hematologii, mikrobiologii, molekulární biologii až po patologii.

Druhá divize *Produkty výzkumu* se zabývá vývojem a výzkumem diagnostických souprav, v této divizi se vyvíjí protilátky a rekombinantní proteiny.

Třetí divize *Klinické produkty* se zabývá výrobou přístrojů a nástrojů pro diagnostiku i léčbu, firma dodává kvalitní rentgeny, ultrazvuky, monitory, EEG a EKG, ventilační systémy, endoskopy, chirurgické nástroje, implantáty i spotřební zdravotnický materiál.

Námi navštívená pobočka se specializovala na vývoj a výrobu ELISA kitů (Human Clara Cell Protein ELISA) pro stanovení významných lidských hormonů a cytokinů, identifikací a klonováním genů z různých biologických druhů.

Proces výroby představoval výrobu proteinu, který byl následně zaveden do těla pokusných zvířat (ovce, myši, králíci), aby proběhl proces imunizace, ve kterém si zvířata (pokud je tedy vyrobený protein nezabil) začala vytvářet protilátky proti zavedenému proteinu. Tato protilátka představuje přímý otisk zavedeného proteinu. Proces trvá asi 2 měsíce, na jeho konci je protilátka (imunní sérum) odebrána z krve zvířat, tento proces je nazýván PURIFIKACE (= očištění krve od protilátky). Z 50 mililitrů králíčí krve se získá v průměru asi 20 mililitrů imunního séra, v případě ovcí jsou výtěžky větší.

Výroba proteinů zaváděných do těl zvířat probíhala buď izolačními metodami (iontoměničová a afinitní metoda), anebo se protein vyráběl uměle modifikací DNA (připojení dalších molekul k základní molekule DNA pomocí bakterií).

Vyrobené komponenty jsou uchovávány lyofilizačně (jsou hluboce zmrazeny) při teplotách kolem -80°C , poté je proveden nejčastěji pomocí elektroforézy proces optimalizace, ve kterém se zjistí citlivost a aktivita imunního séra.

Většina výrobků představuje pouze meziprodukt k dalším výrobám a je tedy prodávána jiným firmám.

Dalibor Chytil

Lámání chleba.

„Nedej zahynout nám, ni budoucím,“ řekl sv. Václav. Světec, který by položil za svoji vlast život. 1346. Rok, kdy se k moci nad českými zeměmi dostává Karel IV. Zprvu trpké, zdá se.. ale nakonec si jej zamiluje.

Píše se rok 1918, vzniká Československá republika, Tomáš Garrigue Masaryk stává se naším historicky prvním prezidentem. Velikán, muž činu a nedostižných skutků.

1989 svržení totalitního brutálního režimu, klíče zvoní, Václav Havel se českému lidu klaní. Že by další, kdo se svými zásluhami vryl pod kůži české vlasti?

Možná si někteří říkáte, tehdy byla volba panovníka mnohem snazší nebo aspoň přímočařejší. Ano, možná minulost nebyla v tomto ohledu tak komplikovaná, za to byla složitější v jiných ohledech, těžko říct, já si to nepamatuji. A proto píšu tento článek.

Jít či nejít volit?

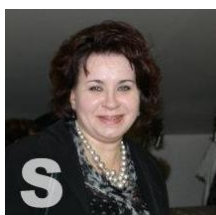
Tuto otázku si kladou snad všichni právoplatní občané naší malinké vlasti. Na každém rohu slyšíme neustále opakující se „novinky“ ze soubojů mezi kandidáty na post prezidenta. Kam šli, v kolik tam dojeli, co pili, co řekli, kdy usnuli, co by udělali, kdyby.. a tak dále. Je sice pravdou, že na každém šprochu pravdy trochu, ale i tak mohou být informace, jenž se vytrvale řítí ze všech rádií, televizí a novin, nepravdivé, zveličené nebo napsané pouze aby zaujaly. V tomto článku se dozvíte podrobný návod co dělat, když dojde na lámání chleba neboli volbě prezidenta.

- 1) Udělat si čas.
- 2) Až budete mít chvilku, tak určitě a bez švindlování si důkladně prostudujte životy jednotlivých kandidátů.
- 3) Až budete mít tohle hotové a nebudete úplně psychicky vyřízení, vezměte obálku a papírek, který Vám poslali.
- 4) Až budete držet papírek i obálku, vložte papírek do obálky.
- 5) Až bude papírek v obálce, zalepte ji.
- 6) Až se oblečete a obujete, budete hezky upravení, běžte do volební místnosti a vhod'te obálku, která v sobě ukrývá papírek do tzv. URNY. Ničeho se nebojte, není urna jako urna. ;)
- 7) Až přijдете domů, můžete si udělat fajfku u SPOLEČENSKÉ AKTIVITY.

Hodně štěstí na cestě, ať se vám něco nestane! A buďte blond!

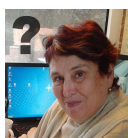
Kdo čekal strohý článek o kandidátech, jejich klady a zápory, je na omylu. Na takové odborné zprávy nemám dostatečné školení a navíc, jsou v každých jiných novinách. Chemtex je přece originál, nebudeme se zabývat věcmi, které píší všichni jiní novináři, ne?

Hlavně, až budete volit, tak si položte otázku: Taky by za nás Zeman či Schwarzenberg položili život? Bojovali by bez brnění, vybudovali by nový stát, postavili most nebo novou univerzitu?

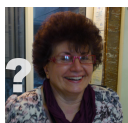
*Mgr. Lucia
Kutnohorská*

„Než se rozhodneme pro jednoho nebo pro druhého, přečteme si něco o názorech obou pánů. Protože byl Miloš Zeman před začátkem prezidentské kampaně dobře ukryt na Vysočině, je dobré osvěžit si vzpomínky (pro prvovoliče získat informace) třeba zhlédnutím dokumentu „Vládeme, neruší!“ (přístupno na internetu) nebo zadáním „Miloš Zeman – opoziční smlouva“ do vyhledávače.“

„Já si myslím, že moje volba je moje záležitost, takže Vám k tomu žádný komentář dávat nebudu.“

Ing. Mlada Košťálová

„Volím kandidáta, jehož osobnostní profilace (nazíráno z dlouhodobého hlediska) více koresponduje s charakterem naší společnosti“

Ing. Marie Brožová-Procházková

*Ing. Roman
Gurán*

„Budu volit Miloše Zemana. Důvod je, že je to politik, který má velmi solidní ekonomické vzdělání. Podle mého názoru byla v České republice překonána krize bankovního sektoru v období jeho předsedání vládě, kdy bankovní sektor na tom byl velmi špatně, v té době zkrachovaly takové banky, jako např. UNION banka, Poštovní banka, banka Haná. Další z důvodů je, že je to člověk, o kterém lze skutečně říct, že je to Čech jako poleno. Pan Schwarzenberg: nemám proti němu žádné výhrady, ale přeci jenom je to člověk, jehož majetky nejsou jenom v České republice, ale po celé Evropě. A dle mého názoru bude prosazovat především svoje zájmy, zájmy svého rodu.“

*Veronika
Nguyenová*

„Jelikož jsem proti zavedení školného a přijetí eura v ČR z mnoha důvodů, i když mé sympatie náleží straně pravicové, budu nyní volit pana Miloše Zemana, protože je dle mého názoru jakožto politik mnohem schopnější a zkušenější než kníže, kterého považuji vzhledem k jeho chování za naprosto nevhodného uchazeče o post hlavy státu.“

*Text Izabela Štěpánková
Názory sestavil Marek Sláma*

Životní hudba: Anthrax na Flédě

Minulý rok 29. listopadu v klubu Fléda vystoupila kapela Anthrax, která je řazena do velké trashmetalové čtyřky. Jejich předskokani byli, hodonínská kapela Like Fool, která je trashcorového žánru nějak extrémně nezazářila, ale nabídla alespoň průměrný výkon. Nástup Anthraxu byl předznamenán jejich naprosto skvělou vypalovačkou Caught In A Mosh. Kapela se po celé jejich vystoupení nezastavila a za jeden a půl hodiny doopravdy

nabídla téměř maximum. Písňe, které zde byly zahrány byly z jejich nejnovějšího alba Worship Music, ale také nechyběli jejich klasiky jako Indians, Madhouse aj. Promluvy frontmana Joeyho Belladony byly skromné, ale díky nim získal koncert pořádný spád. Když vezmeme v potaz věk členů této kapely a jejich výkon, který byl naprosto famózní, tak můžeme říci, že každý kdo se této události zúčastnil, musel odejít naprosto spokojený.

Jakub Šiler, foto © imagie.cz

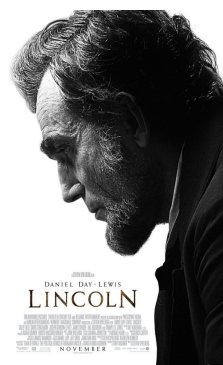
Nenechte si ujít

Hobbit: An unexpected journey

Tento film nás opět vrací do Středozemě, 60 let před děj epického románu Pán prstenů. Bilbo Pytlík, hlavní hrdina filmu se snaží pomoci trpaslíkům získat zpět jejich království Erebor. Můžete se těšit na skvělé písňe způvodní knihy Hobit a také mnoho dalších elementů, třeba hrdinské skutky od těch, od kterých by to nikdo nečekal.

Lincoln

Pokud vás baví historické filmy a dějiny USA, tak by tento film mohl být pro vás. Sleduje poslední měsíce života Abrahama Lincolna a tím pádem také válku mezi Severem a Jihem. Jedná se především o Lincolnův cíl – zrušit otroctví za každou cenu. Je zde výrazný konflikt – ukončit válku ihned, a nebo se pokusit za cenu mnoha životů o zrušení otroctví? Každopádně se jedná o silné lidské drama.

Les Misérables

Bídníci, filmový muzikál z roku 2012, je dalším muzikálovým zpracováním známého stejnojmenného románu. Obsazení filmu je velice bohaté a můžeme zde vidět několik hvězd jako je Russell Crowe, Hugh Jackman, Anne Hathaway a další. Jedná se o jeden z největších muzikálových fenoménů současnosti.

Zpracoval Jakub Šiler, zdroje posterů: © thehobbit.com, © huffingtonpost.com, © lesmiserables-movie.co.uk

Recenze

Paulo Coelho: Alef

Představte si příběh, který je schován mezi řádky. Příběh tak mocný, že jeden život pro něj nestačí. Vše se v této knize odehrává zdánlivě v přítomnosti, ale to nelze s přesností říci, protože čas je cyklicky se opakující jednotka přítomnosti skrze minulost a budoucnost. Celý příběh začíná v době, kdy Mistr vyslal Paula, aby znovudobyl své království. Jedině tak našel klid a mír. Paulo sice přesně nevěděl, co tím chtěl říct, a časem by i zapomněl na tento prazvláštní rozkaz nebýt jedné události, která mu opět připomněla tato tajemná slova a přiměla ho, aby se vydal na cestu přes celé Rusko po tak známé transsibiřské magistrále. Myslel si, že to bude poklidná jízda, kterou stráví se spolkem svých známých a přátel.

Osud tomu však tak nechtěl a na nádraží ho čekala dívka, která věřila, že jedině on jí pomůže. Původně ji odmítal a nehodlal si ji připustit k tělu. Později ale zjistil, že tato křehká dívka -Hilal- hrající na housle s takovou krásou a elegancí, že temnota z trůnu by před ní poklekla, je člověk, kterému opravdu hodně ublížil. Zjistil totiž, že v minulém životě ji nařkl z obcování s Ďáblem a nechal ji upálit. Nyní toho lituje a doufá, že dostane odpuštění. Tato kniha je celkem těžká na čtení, protože text je celou dobu psán v čase přítomném. To ale knize neubírá na její kráse a nechává v poklidu člověka hroužít se ve svém podvědomí a přemýšlet nad dávno ztraceným. Největším kladem knihy je, že je to čistě reálný příběh s velmi žhavou otázkou života a smrti. Bohužel knize musím odebrat pár bodů za obtížnost čtení. K závěru proto knihu hodnotím spíše kladně.

Hodnocení: 87%

Ctibor Štípský, zdroj přebalu: © velkycvrttek.cz

Vydává **Střední průmyslová škola chemická, Brno, Vranovská 65**. Tel.: 545 544 411, www.spschbr.cz
www.facebook.com/spschbr

Ediční rada: Mgr. Darina Hradecká, Mgr. Jiří Lach

Šéfredaktor: Marek Sláma

Zástupkyně šéfredaktora a výtvarnice: Tereza Hlaváčová

Redaktoři: Ctibor Štípský, Izabela Štěpánková, Gabriela Kadidlová, Lucie Bílková, Jiří Martenek, Lukáš Urbánek,
Jakub Šiler, Jana Hrachovinová a Ondřej Vitula

Výtvarník: Ondřej Tichý

IT: Ondřej Kadlec

Tisk: Tereza Čípková